

ת"פ 35633/12/15 - מדינת ישראל נגד ליאל שמשון לוי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 35633-12-15 מדינת ישראל נ' שמשון לוי

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר

המאשימה: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד גבריאל דניאל

נגד

הנאשמת: ליאל שמשון לוי

ע"י ב"כ עו"ד אדווה אלאב

גזר דין

רקע

1. הנאשמת הורשעה, לאחר ניהול הוכחות, בעבירת הונאה בכרטיס חיוב, לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו - 1986.

בהתאם לעובדות כתב האישום, החל מתאריך 27.10.2014 ועד 21.12.2014, השתמשה הנאשמת בכרטיס אשראי השייך לסילווה גניש, ב- 56 הזדמנויות שונות, לשם הזמנת מוניות באמצעות יישומון "גט טקסי" באמצעות מכשיר טלפון סלולרי. השימוש נעשה בשווי מצטבר כולל של 3,148.63 ₪.

2. שרות המבחן ערך תסקירים בעניינה של הנאשמת, מהם עולה כי גדלה ברקע משפחתי מורכב, במסגרות של פנימיה, ונמצאת כיום בקשר רופף עם אימה וללא כל קשר עם אביה. הנאשמת התקשתה לקבל אחריות על מעשיה, נטתה לצמצם את מעורבותה ולטשטש אותה, תוך השלכת האחריות על גורמים חיצוניים. שרות המבחן ציין כי בלטו קשיי הנאשמת לבחון את התנהלותה באופן ביקורתי ומעמיק, תוך ששללה צורך בשינוי באורח חייה. לצד זאת, שקל שרות המבחן את העובדה שמדובר בצעירה שזוהי הסתבכותה הראשונה בפלילים, הרתעתה מההליך הפלילי, ותפקודה התקין במסגרות המקובלות תוך מאמצים להתפרנס כדין. לפיכך, הומלץ תחילה להעמיד את הנאשמת בצו מבחן למשך שנה, ואף לשקול את ביטול הרשעתה. הדיון נדחה במספר חודשים על מנת לבחון את השתלבות הנאשמת בהליך טיפולי, אך בשל חובות כספיים שצברה ועזיבתה את הדירה בה התגוררה, הודיעה הנאשמת כי אינה פנויה לקשר טיפולי, אך היא מעוניינת להשתלב בקשר שכזה. בנוסף, תחילה לא הביעה הנאשמת רצון לבצע של"צ בשל קשיים כלכליים, אך לאחר שבית המשפט הבהיר לה את חשיבות שיתוף הפעולה עם שרות המבחן - התגבשה תכנית של"צ עבורה. שרות המבחן הוסיף בהמלצתו צו מבחן למשך שנה, במסגרתו תשולב הנאשמת בתכנית לצעירים בסיכון.

טיעוני הצדדים

3. ב"כ המאשימה טען, כי מעשי הנאשמת פגעו ברכוש הציבור ובמהלך התקין של העסקים. לטענתו, מדובר במקרה הונאה שיש בו תחכום, ריבוי פעמים, סכום ניכר, והונאה מתמשכת המעידה על חוסר גבולות. לפיכך, עתר לקביעת מתחם ענישה הנע בין 4 ל-10 חודשי מאסר. בנסיבותיה של נאשמת זו, שזוהי הרשעתה הראשונה אך לא קיבלה אחריות על מעשיה, טען כי יש להטיל מאסר למשך 5 חודשים שירוצה בעבודות שרות.

4. ב"כ הנאשם טענה, כי מתחם הענישה ההולם במקרה זה נע בין מאסר מותנה ועד 3-4 חודשי מאסר בעבודות שרות. הנאשמת לא הרחיקה עצמה לחלוטין מהמעשים, אך טענה שלא ידעה כי החיוב בוצע באמצעות כרטיס האשראי של המתלוננת. עוד טענה, כי במועד האירועים היתה הנאשמת בת 19 בלבד, ללא כל עבר פלילי. כיום, הנאשמת בת 23, מפרנסת את עצמה כסייעת בגן ילדים, מתביישת במעמד ומורתעת כתוצאה מההליך המשפטי. לפיכך, עתרה ב"כ הנאשמת להטלת מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת.

הנאשמת בעצמה, טענה שמתחילת ההליך אישרה כי מדובר ברכישות שביצעה ושהיא מוכנה להשיב את הכסף, אך לא הזינה את פרטי האשראי למכשיר הטלפון שלה.

דיון והכרעה

5. עבירות הונאה באמצעות כרטיס חיוב מהוות פגיעה בקניינו של אדם, אך גם משבשות את מהלך חי המסחר. כיום, השימוש בפרטי כרטיס חיוב באמצעות ישומונים שונים הופך לנפוץ יותר ויותר, כאשר הבסיס לביצוע עסקאות אלה הוא הזנת פרטי כרטיס החיוב על ידי בעליו ולא על ידי אחר, זר, אשר יהנה מידיעת פרטים אלה.

במקרה הנדון, הנאשמת עשתה שימוש בפרטי כרטיס חיוב של המתלוננת, לאורך שבועות רבים, 56 פעמים, בסכום כולל שהצטבר לכדי סך של כ- 3,150 ₪. לצד ריבוי המעשים והתעוזה שבכך, מדובר בהזנה אחת של פרטי כרטיס חיוב מסוים, על בסיס בוצעו החיובים השונים, וכן אין מדובר בריבוי מתלוננים.

הפסיקה העונשית אליה היפנו הצדדים, כל צד בהתאם לטיעוניו, מאפיינת נסיבות של מקרים שונים מזה הנדון בפני, ומביאה לידי ביטוי את נסיבותיהם האישיות של אותם נאשמים. יש להתחשב בפסיקה זו במסגרת קביעת מתחם הענישה, ואולם יש לזכור כי יש להקנות לנסיבות ביצוע העבירה, המשתנות באופן משמעותי בין מקרה למקרה, משקל רב בעת קביעת מתחם הענישה ההולם (1323/13 חסן נ' **מדינת ישראל**, (05.06.2013), פסקאות 8-9; ע"פ 1127/13 **עמאואל גברזגיי נ' מדינת ישראל**, (15.01.2014), פסקה 25).

לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, לרבות הפסיקה הנוהגת, אני קובע כי מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה לצד של"צ וקנס ועד למאסר בפועל למשך 8 חודשים.

6. הנאשמת לא קיבלה אחריות על מעשיה, כפרה במיוחס לה ואף התקשתה בקבלת אחריות לאחר שמיעת הכרעת הדין. אין הדבר עומד לחובת הנאשמת, אך הנאשמת אינה יכולה לזקוף לזכותה קבלת אחריות.

בנוסף, הנאשמת התקשתה לשתף פעולה עם שרות המבחן. לצד זאת, במקרה הנדון אני מוצא כי יש לתת משקל משמעותי לנסיבות חייה הסבוכות של הנאשמת, החל מגיל צעיר מאוד, כמפורט בתסקיר. מדובר בנאשמת שנאלצה להתמודד עם קשיי היומיום, ללא מערכת משפחתית תומכת, אך הצליחה להשתלב במערכות תעסוקה ובתפקוד תקין, למעט ההרשעה בתיק זה. הנאשמת מתמודדת בימים אלה עם מצב כלכלי סבוך, אך מוצאת לו פתרון בדרך של עבודה ולא בדרך של ביצוע עבירות פליליות. זוהי הרשעתה היחידה של הנאשמת, בגין מעשים שבוצעו לפני כ-4 שנים, בעת היותה בת 19. משקל נוסף יש לתת להערכת שרות המבחן לגבי הפן ההרתעתי של הליך זה.

לפיכך, אני מוצא כי יש לתת במקרה זה הזדמנות לנאשמת, תוך הטלת ענישה ממשית אשר לא תפגע בעיסוקיה ובפרנסתה, תוך כדי שילובה בתכנית טיפולית תומכת במסגרת של צו מבחן.

לאור כל האמור לעיל, החלטתי להטיל על הנאשמת את העונשים הבאים:

- א. 80 שעות של"צ, בהתאם לתכנית שרות המבחן.
 - ב. מאסר למשך 3 חודשים, אותם לא תרצה הנאשמת אלא אם תעבור תוך 3 שנים מהיום עבירת רכוש מסוג כלשהו, למעט עברה על סעיף 413 לחוק העונשין.
 - ג. פיצוי בסך 3,150 ₪ לגורם שנשא בנטל התשלום. המאשימה תברר ותודיע תוך 7 ימים מיהו אותו גורם. הפיצוי ישולם בעשרה תשלומים שווים החל מיום 1.3.19 ומידי חודש בחודשו.
 - ד. צו מבחן למשך שנה.
- בית המשפט מבהיר לנאשמת את משמעות אי העמידה באחד מהצווים שהוטלו עליה, והאפשרות בחידוש הדיון ככל שלא תעמוד בצווים.
- המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשרות המבחן, אשר ידווח לבית המשפט על התנהלות הנאשמת במסגרת הצווים שהוטלו.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי, תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט' טבת תשע"ט, 17 דצמבר 2018, במעמד הצדדים.